

**Угода
між Кабінетом Міністрів України і
Урядом Російської Федерації
про заохочення та взаємний захист інвестицій**

*(Угоду ратифіковано Законом N 1302-XIV (1302-14) від 15.12.99,
ВВР, 2000, N 1, ст.7)*

Кабінет Міністрів України та Уряд Російської Федерації, іменовані надалі Договірними Сторонами, розвиваючи головні положення Угоди про співробітництво в галузі інвестиційної діяльності від 24 грудня 1993 р. (997_144), маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для взаємних інвестицій, бажаючи створити сприятливі умови для розширення економічного співробітництва між Договірними Сторонами, погодилися про таке:

Стаття 1
Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" означає усі види майнових і інтелектуальних цінностей, що вкладаються інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до її законодавства, і зокрема:

- а) рухоме і нерухоме майно, а також відповідні майнові права;
- б) кошти, а також цінні папери, зобов'язання, внески, і інші форми участі;
- в) права інтелектуальної власності, включаючи авторські і суміжні права, товарні знаки, права на винаходи, промислові зразки, моделі, а також технологічні процеси і ноу-хау;
- г) права на здійснення господарської діяльності, включаючи права на розвідку, розробку й експлуатацію природних ресурсів.

Зміна виду інвестицій, у які будуть вкладатися кошти, не буде впливати на їхній характер як інвестицій за умови, що така зміна не буде суперечити законодавству Договірної Сторони, на території якої інвестиції здійснені.

2. Термін "інвестор Договірної Сторони" означає:

- а) будь-яка фізична особа, що є громадянином держави Договірної Сторони і правомочна відповідно до її законодавства здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони;
- б) будь-яка юридична особа, створена відповідно до діючого на території цієї Договірної Сторони законодавства, за умови, що юридична особа правомочна відповідно до законодавства своєї Договірної Сторони здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "прибутки" означає суми, одержувані в результаті інвестицій, і включає, зокрема: прибуток, дивіденди, проценти, ліцензійні і комісійні винагороди, а також інші винагороди.

4. Термін "територія" означає територію України або територію Російської Федерації, а також їх відповідну виняткову економічну зону і континентальний шельф, обумовлені відповідно до міжнародного права.

5. Термін "законодавство Договірної Сторони" означає

відповідно законодавство України або Російської Федерації.

Стаття 2

Заохочення і захист інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін буде заохочувати інвесторів іншої Договірної Сторони в здійсненні інвестицій на своїй території і допускає такі інвестиції у відповідності зі своїм законодавством.

2. Кожна з Договірних Сторін гарантує у відповідності зі своїм законодавством повний і безумовний правовий захист інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний режим і режим найбільшого сприяння

1. Кожна з Договірних Сторін забезпечує на своїй території інвестиціям, здійсненим інвесторами іншої Договірної Сторони, і діяльності в зв'язку з такими інвестиціями режим не менш сприятливий, ніж режим, що наданий власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави, що виключає застосування мір дискримінаційного характеру, що могли б перешкоджати керуванню і розпорядженню інвестиціями.

2. Кожна з Договірних Сторін лишає за собою право визначати галузі і сфери діяльності, у яких виключається або обмежується діяльність іноземних інвесторів.

3. Режим найбільшого сприяння, наданий відповідно до пункту 1 цієї Статті, не буде поширюватися на переваги, що Договірна Сторона надає або надасть у майбутньому:

а) у зв'язку з участю в зоні вільної торгівлі, митній або економічній спілці, монетарній спілці або подібній міжнародній угоді, що встановлює подібні об'єднання, або інших формах регіонального співробітництва, учасником яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) на основі угоди про запобігання подвійного оподаткування або інших домовленостей із питань оподаткування.

Стаття 4

Відкритість і доступність законодавства

Кожна Договірна Сторона з метою сприяння розумінню свого законодавства, що відноситься або торкається інвестицій, що здійснюються інвесторами іншої Договірної Сторони на її території, забезпечує максимально можливу відкритість і доступність законодавства.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів однієї з Договірних Сторін, здійснені на території іншої Договірної Сторони, не будуть експропрійовані, націоналізовані або піддані мірам, рівним по наслідках експропріації (далі іменуються - експропріація), за винятком випадків, коли такі міри приймаються в суспільних інтересах в установленому законодавством порядку, не є дискримінаційними і супроводжуються виплатою швидкої, адекватної й

ефективної компенсації.

2. Розмір даної компенсації повинен відповідати ринковій вартості інвестицій, що експропріюються, безпосередньо до моменту експропріації або до того, як стало офіційно відомо про експропріацію, при цьому компенсація буде виплачуватися негайно з урахуванням процентів, що нараховуються з дати експропріації до дати виплати по процентній ставці для тримісячних депозитів у доларах США на Лондонському міжбанківському ринку (LIBOR) плюс 1 %, і буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується.

Стаття 6

Компенсація за втрати

Інвесторам однієї з Договірних Сторін, інвестиції яких зазнали втрат на території іншої Договірної Сторони внаслідок війни, цивільних безладь або інших подібних обставин, буде наданий режим не менш сприятливий, ніж той, що остання Договірна Сторона надає інвесторам будь-якої третьої держави у відношенні будь-яких мір, що приймаються нею в зв'язку з такими втратами.

Стаття 7

Переказ платежів

1. Кожна з Договірних Сторін гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони після виконання ними усіх податкових зобов'язань відповідно до законодавства кожної з Договірних Сторін безперешкодний переказ за кордон платежів у зв'язку з інвестиціями, і зокрема:

а) сум початкових інвестицій і додаткових сум для підтримки і збільшення інвестицій;

б) прибутків;

в) сум, виплачуваних у погашення позик, що відносяться до інвестицій;

г) сум, отриманих інвестором у зв'язку з частковою або повною ліквідацією або продажем інвестицій;

д) компенсації, передбаченої в статті 5 цієї Угоди.

2. Переказ платежів буде здійснюватися без затримки у вільно конвертованій валюті по валютному курсу, застосовуваному на дату переказу відповідно до законодавства про валютне регулювання тієї Договірної Сторони, на території якої інвестиції здійснені.

Стаття 8

Суброгація

Договірна Сторона або уповноважений нею орган, що здійснить платіж інвестору на основі гарантії від некомерційних ризиків у зв'язку з його інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, зможуть здійснювати в порядку суброгації права інвестора в тому ж обсязі, що і самий інвестор. Такі права будуть здійснюватися відповідно до законодавства останньої Договірної Сторони.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір між однією з Договірних Сторін і інвестором

іншої Договірної Сторони, що виникає в зв'язку з інвестиціями, включаючи спори, що стосуються розміру, умов або порядку виплати компенсації, передбаченої в Статті 5 цієї Угоди, або порядку здійснення переказу платежів, передбаченого в Статті 7 цієї Угоди, буде предметом письмового повідомлення, супроводжуваного докладними коментарями, які інвестор направить Договірній Стороні, що бере участь у спорі. Сторони в спорі будуть намагатися врегулювати такий спір по можливості шляхом переговорів.

2. Якщо в такий спосіб спір не буде вирішено протягом шести місяців із дати письмового повідомлення, згаданого в пункті 1 цієї Статті, він буде переданий на розгляд у:

а) компетентний суд або арбітраж Договірної Сторони, на території якої здійснені інвестиції;

б) Арбітражний інститут Стокгольмської торговельної палати;

в) арбітражний суд ad hoc відповідно до Арбітражного регламенту Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (ЮНСИТРАЛ) (995_059).

3. Арбітражне рішення буде остаточним і обов'язковим для обох сторін спору. Кожна з Договірних Сторін зобов'язується призвести таке рішення до виконання у відповідності зі своїм законодавством.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення і застосування цієї Угоди будуть вирішуватися шляхом переговорів.

2. Якщо в такий спосіб спір не може бути вирішений протягом шести місяців з моменту письмового повідомлення про виникнення спору, то за вимогою будь-якої із Договірних Сторін він буде переданий на розгляд третейського суду.

3. Такий третейський суд буде створюватися для кожного конкретного випадку в такий спосіб. Кожна з Договірних Сторін призначить по одному члену третейського суду протягом двох місяців з дати одержання повідомлення про третейський розгляд. Потім ці два члени суду оберуть громадянина третьої держави, який за згодою обох Договірних Сторін буде призначений головою суду протягом місяця з дати призначення двох інших членів суду.

4. Якщо в терміни, вказані в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не будуть зроблені, то при відсутності іншої домовленості будь-яка з Договірних Сторін може звернутися до Голови Міжнародного Суду [(International Court of Justice)] із проханням зробити необхідні призначення. Якщо Голова Міжнародного Суду є громадянином держави однієї з Договірних Сторін або з інших причин не може виконати вказану функцію, зробити необхідні призначення буде запропоновано Заступнику Голови Міжнародного Суду. Якщо Заступник Голови Міжнародного Суду також є громадянином держави однієї з Договірних Сторін або з інших причин не може виконати зазначену функцію, зробити необхідні призначення буде запропоновано наступному за ним за старшинством члену Міжнародного Суду, що не є громадянином держави жодної з Договірних Сторін.

5. Третейський суд виносить своє рішення більшістю голосів. Таке рішення буде остаточним і обов'язковим для обох Договірних Сторін. Третейський суд визначить порядок своєї роботи самостійно.

6. Кожна з Договірних Сторін буде нести витрати, пов'язані з діяльністю призначеного нею члена суду і свого представництва в третейському розгляді; витрати, пов'язані з діяльністю голови суду, а також інші витрати Договірні Сторони будуть нести в рівних

частках. Суд, проте, може передбачити у своєму рішенні, що одна з Договірних Сторін буде нести більшу частку витрат, і таке рішення буде обов'язковим для обох Договірних Сторін.

Стаття 11 Консультації

Представники Договірних Сторін проводять консультації в разі потреби з питань, що стосуються тлумачення або застосування цієї Угоди. Консультації будуть проводитися за пропозицією однієї з Договірних Сторін, час і місце їх проведення узгоджуються по дипломатичних каналах.

Стаття 12 Застосування Угоди

Ця Угода буде застосовуватися до усіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї з Договірних Сторін на території іншої Договірної Сторони починаючи з 1 січня 1992 року.

Стаття 13 Поправки

За взаємною згодою Договірні Сторони можуть вносити в цю Угоду необхідні зміни і доповнення, що оформлюються відповідними протоколами і є його невід'ємною частиною після того, як кожна з Договірних Сторін письмово повідомить іншу Договірну Сторону про виконання внутрішніх державних процедур, необхідних для вступу протоколу в силу.

Стаття 14 Набуття чинності і термін дії Угоди

1. Ця Угода набуває чинності з дати останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішніх державних процедур, необхідних для вступу в силу цієї Угоди.

2. Ця Угода діє протягом десяти років і буде автоматично продовжуватися на наступні п'ятирічні періоди, доки одна з Договірних Сторін письмово не повідомить іншу Договірну Сторону не пізніше дванадцяти місяців до закінчення терміну дії Угоди про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди і підпадаючих під її дію, положення усіх інших статей цієї Угоди будуть залишатися чинними протягом наступних десяти років після цієї дати.

Вчинено в м. Москві 27 листопада 1998 року в двох дійсних примірниках, кожний українською та російською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Кабінет Міністрів
України

(підпис)

За Уряд
Російської Федерації

(підпис)